

Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1998, L 14, s. 9) — Uregulowania krajowe wprowadzające system ogłaszania i kontroli rozkładów czasu pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, przewidujący obowiązkowe sporządzanie i przechowywanie, pod rygorem sankcji karnych lub administracyjnych, dokumentów ewidencjonujących dokładny czas pracy każdego z pracowników

Sentencja

Klauzulę 4 porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które nakładają na pracodawców obowiązki przechowywania i ogłaszania umów o pracę oraz rozkładów czasu pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, o ile dowiedzione zostanie, że uregulowania te nie prowadzą do traktowania takich pracowników w sposób mniej korzystny niż pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin, znajdujących się w porównywalnej sytuacji lub — jeśli występuje różnica w traktowaniu — o ile dowiedzione zostanie, że jest ona uzasadniona względami obiektywnymi i nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia celów, których realizacji służy jej istnienie.

Zadaniem sądu krajowego jest dokonanie niezbędnych ustaleń faktycznych i prawnych, w szczególności na gruncie właściwego prawa krajowego, w celu dokonania oceny, czy w rozpatrywanej przezeń sprawie przesłanki te są spełnione.

Gdyby sąd krajowy doszedł do wniosku, że rozpatrywane w toczącym się przed nim postępowaniu uregulowania krajowe są niezgodne z klauzulą 4 porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin załączonego do dyrektywy 97/81, klauzulę 5 pkt 1 tego porozumienia należałoby interpretować w ten sposób, że także ona stoi ona na przeszkodzie takim uregulowaniom.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 8 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Craiova — Rumunia) — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu przeciwko Victor Vinel Ijac

(Sprawa C-336/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdów samochodowych)

(2011/C 211/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Craiova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Strona pozwana: Victor Vinel Ijac

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Craiova — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdu samochodowego w danym państwie członkowskim — Zgodność przepisów krajowych z art. 110 TFUE

Sentencja

Artykuł 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie podatku od zanieczyszczeń pobieranego przy pierwszej rejestracji pojazdu samochodowego w tym państwie członkowskim, jeżeli ten środek podatkowy zostaje ukształtowany w sposób zniechęcający do wprowadzania do ruchu w tymże państwie członkowskim pojazdów używanych nabytych w innych państwach członkowskich, nie zniechęcając równocześnie do nabywania na rynku krajowym pojazdów używanych w tym samym wieku i o takim samym stopniu zużycia.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 28 marca 2011 r. — Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Stabilator sp. z o.o.

(Sprawa C-418/10 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy znak towarowy STABILAT — Oznaczenie graficzne „stabilator” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa towarów i usług)

(2011/C 211/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (przedstawiciele: A. Zinnecker i S. Müller, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Stabilator sp. z o.o. (przedstawiciel: M. Kacprzak, radca prawny)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie T-60/09 Herhof przeciwko OHIM — Stabilator, na mocy którego Sąd oddalił skargę właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego STABILAT, zarejestrowanego dla